

கடவுள் துணை
ஒளவையார் அருளிச் செய்த

ஆத்திச் சூடி

(உரையுடன்)

வெளியீடுகலீவார்:-
மில்க் வைற சோப் தொழிற்சாலை,
யாழ்ப்பாணம். -

இவை

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்களால்
திருத்தப்பட்ட உரையுடன் கூடியது.

உ
கணபதி துணை

ஒளவையார் அருளிச்செய்த

ஆத்தி சூடி

மூலமும் உரையும்.

காப்பு

ஆத்தி சூடி யமர்ந்த தேவனை
ஏத்தி யேத்தித் தொழுவோம் யாமே.

இதன்பொருள்

ஆத்தி—திருவாத்திப்பூமாலை யை, சூடி--தாரி
ப்பவராகிய சிவபெருமான், அமர்ந்த—விரும்
பிய, தேவனை—பிள்ளையாகிய விநாயகக்கட
வுளை, ஏத்தி ஏத்தி—துதித்துத் துதித்து, தொழு
வோம்—வணங்குவோம், யாம்—நாங்கள் என்ற
வாறு.

தேவன்—பிள்ளை. ஏ ஈற்றசை.

சூ த் தி ர ம்

1 அறஞ்செய விரும்பு.

அறம் — தருமத்தை, செய — செய்தற்கு, விரும்பு—நீ ஆசைகொள்ளு.

2 ஆறுவது சினம்

ஆறுவது—(உன்னுள்ளே) தணிய வேண்டுவது, சினம்—கோபமே ஆம்.

3 இயல்வது கரவேல்.

இயல்வது—(கொடுப்பதற்கு) இசைவதை, கரவேல் — (நீ வறுமையினாலே இரப்பவர்களுக்கு) ஒளியாதே.

4 ஈவது விலக்கேல்.

ஈவது—(தருமத்தைக் குறித்து ஒருவருக்கு ஒருவர்) கொடுப்பதை, விலக்கேல்—நீ தடுக்காதே.

5 உடையது விளம்பேல்.

உடையது — (உனக்கு) உள்ள பொருளை, விளம்பேல்—(நீ பிறர் அறியும்படி) சொல்லாதே.

6 ஊக்கமது கைவிடேல்.

ஊக்கமது—(செய்தொழிலில்) மனஞ்சோரா
மையை, கைவிடேல்—நீ கைவிடாதே.

7 எண்ணெழுத் திகழேல்.

எண்—கணித நூலையும், எழுத்து—இலக்கண
நூலையும், இகழேல்—நீ இகழ்ந்து தள்ளாதே,
[புகழ்ந்து கல் என்பது கருத்து.]

கணிதம்—கணக்கு

8 ஏற்ப திகழ்ச்சி.

ஏற்பது—(ஒருவரிடத்திலே போய்) இரப்
பது, இகழ்ச்சி—பழிப்பாகும்.

9 ஐய மிட்டுண்

ஐயம்—பிச்சையை, இட்டு—(இரப்பவர்களுக்
குக்) கொடுத்து, உண்—நீயும் உண்ணு.

10 ஒப்புர வொழுகு

ஒப்புரவு—உலகநடையை அறிந்து, ஒழுகு—
(நீ அந்தவழியிலே) நட.

11 ஒதுவ தொழியேல்.

ஒதுவது—(அறிவுநூல்களை) வாசிப்பதை,
ஒழியேல்—(நீ மரணபரியந்தம்) விடாதே.

12 ஒளவியம் பேசேல்.

ஒளவியம் — பொருமை வார்த்தைகளை,
பேசேல்—நீ பேசாதே.

13 அஃகஞ் சுருக்கேல்.

அஃகம்—தானிய விலைப்பொருள்களை, சுருக்
கேல்—(நீ அதிக லாபத்துக்காகக்) குறையாதே.
அஃகம்—விலைப்பொருள், தானியம்.

14 கண்டொன்று சொல்லேல்.

கண்டு — (ஒன்றைக்) கண்டு, ஒன்று—வே
றொன்றை, சொல்லேல்—(நீசாக்ஷியாகும்போது)
சொல்லாதே. [கண்டபடியே சொல் என்பது
சுருத்து.]

15 நப்போல் வளை.

நப்போல்—நகரம் (தான் பிரயோசனமுள்ள
தாய் இருந்து தன் வருக்கத்தைத் தழுவுதல்)
போல, வளை — (நீ பிரயோசனமுள்ளவனாய்
இருந்து உன் இனத்தைத்) தழுவு.

நகரமானது அங்ஙனம், இங்ஙனம், உங்ஙனம் என்று சொல்லுக்குக் காரணமாய் வரும். அதின் வருக் கங்களாகிய நா நி நீ நுநு நெநே நை நொ நோ நௌ என்ற பதினொன்றும் சொல்லுக்குக் காரணமாதல் இல்லை. ஆயினும், நகரத்தின்பொருட்டு இவைகளையும் நெடுங்கணக்கிலே வழங்குவார்கள். அதுபோலவே, நீ கல்வி செல்வங்களினாலே பிறருக்கு உதவி செய்வாயாயின், அவர் உன்னைத் தழுவுவதன்றி உன்பொருட்டு உன் இனத்தாரையும் தழுவுவர் என்பதாம்

16 சனிநீ ராடு

சனி—சனிக்கிழமைதோறும், நீர் ஆடு—(எண்ணெய் இட்டுக்கொண்டு) நீரிலே தலைமுழுகு.

புதன்கிழமையிலும் முழுகலாம்.

17 ஞயம்பட வுரை,

ஞயம்பட—(பேசஞ் சொல்லினால்) இன்பம் விளையும்படி, உரை—நீ பேசு

நயம் என்பது ஞயம் எனப் போலியாயிற்று.

18 இடம்பட வீடெடேல்.

இடம்—இடமானது, பட—(அளவுக்கு மேற்பட்டு வெறுமையாய்க்) கிடக்கும்படி, வீடு—வீட்டை, எடேல்—(நீ பெரிதாகக்) கட்டாதே

19 இணக்கமறிந் திணங்கு.

இணக்கம்—(சினேகத்துக்கு ஏதுவாகிய) நற் குண நற்செய்கைகளை, அறிந்து — தெளிந்து, இணங்கு—(பின் ஒருவரோடு) சினேகஞ்செய்.

20 தந்தைதாய் பேண்.

தந்தை—(நீ உன்) பிதாவையும், தாய்—மாதா வையும், பேண்—(எப்போதும் பூசித்துக்) காப் பாற்று.

21 நன்றி மறவேல்.

நன்றி—(ஒருவர் உனக்குச் செய்த) உபகார த்தை, மறவேல்—(நீ ஒருபோதும்) மறவாதே.

22 பருவத்தே பயிர்செய்.

பயிர்—பயிர்களை, பருவத்தே—(அது அது விளையும்) பக்குவகாலத்திலே, செய்—(வேண் டும் முயற்சியிலே வழுவாமல்) இடு.

பயிருக்கு வேண்டும் முயற்சிகளாவன: உழுதல், எருஇடுதல், களைபிடுங்குதல், நீர்பாய்ச்சுதல், காத்தல் என்கிற ஐந்தும் ஆம்.

23 மன்றுபறித் துண்ணேல்.

மன்று—தருமசபையிலே இருந்துகொண்டு, பறித்து—(வழக்குத்தீர்ப்புக்கு வரும் குடிகளுடைய பொருளைக்) கவர்ந்து, உண்ணேல்—நீ சீவனம் பண்ணாதே.

24 இயல்பலா தனசெயேல்.

இயல்பு அலாதன—(தருமநூலுக்குப்) பொருத்தமல்லாதவைகளை,செயேல்—நீ செய்யாதே

25 அரவ மாட்டேல்.

அரவம்—(நஞ்சையுடைய) பாம்புகளை, ஆட்டேல்—நீ பிடித்து ஆட்டாதே.

26 இலவம் பஞ்சிற் றுயில்.

இலவம் பஞ்சில்—இலவம் பஞ்சு மெத்தையிலே, துயில்—நீ நித்திரைசெய்.

27 வஞ்சகம் பேசேல்.

வஞ்சகம்—கபட வார்த்தைகளை, பேசேல்—நீ பேசாதே.

28 அழகலா தனசெயேல்.

அழகு அலாதன—(நீ துன்பப்படவந்த கால

த்தும்) இழிவுள்ள செயல்களை, செயேல்—செய்யாதே

அழகுடையன உயர்வுள்ள செயல்கள் ஆதலால், அழகலாதன இழிவுள்ள செயல்கள் என்பதாம்.

29 இளமையிற் கல்.

இளமையில்—இளமைப் பிராயத்திலே, கல்—(நீ வித்தையைக்) கற்றுக்கொள்.

30 அறனை மறவேல்.

அறனை—தருமத்தை, மறவேல்—(நீ ஒருபோதும்) மறவாதே.

31 அனந்த லாடேல்.

அனந்தல்—நித்திரையை, ஆடேல்—(நீ அதிகமாகச்) செய்யாதே.

32 கடிவது மற.

கடிவது—(ஒருவரைச்) சினந்து பேசுவதை, மற—நீ மறந்துவிடு.

33 காப்பது விரதம்.

காப்பது—(உயிர்களுக்குத் தீங்கு செய்யாமல்

அவைகளைக்) காப்பாற்றுவதே, விரதம்—விரத
மாம்.

34 கீழமைப்பட வாழ்.

கீழமைப்பட — (உன்னிடத்தில் உள்ள
பொருள் பிறருக்கும்) உரிமைப்படும்படி,
வாழ்—நீ வாழு.

35 கீழ்மை யகற்று.

கீழ்மை — கீழ்மையாகிய குணத்தை, அக
ற்று—நீ நீக்கு.

36 குணமது கைவிடேல்.

குணமது—(மேலாகிய) குணத்தை, கைவி
டேல்—நீ கைவிடாதே.

37 கூடிப் பிரியேல்

கூடி—(நல்லவரோடு) சினேகித்து, பிரியேல்—
(நீ பின் அவரை விட்டு) நீங்காதே.

38 கெடுப்ப தொழி

கெடுப்பது— பிறருக்குக் கேடு செய்வதை,
ஒழி—நீ விட்டுவிடு.

39 கேள்வி முயல்.

கேள்வி—(சுற்றவர் சொல்லும் நூற்பொருளைக்) கேட்பதற்கு, முயல்—நீ முயற்சி செய்.

40 கைவினை கரவேல்.

கைவினை—(உனக்குத் தெரிந்த) கைத்தொழிலை, கரவேல்—(நீ சமயத்திலே) ஒளியாதே.

41 கொள்ளை விரும்பேல்.

கொள்ளை—(பிறருடையபொருளைக்) கொள்ளையிடுதற்கு, விரும்பேல்—நீ ஆசைப்படாதே.

42 கோதாட் டொழி.

கோது—குற்றம் பொருந்திய, ஆட்டு—விளையாட்டை, ஒழி—நீ நீக்கு

43 சக்கர நெறிநில்.

சக்கரநெறி—(அரசனுடைய ஆஞ்ஞையாகிய) சக்கரம் செல்லும் வழியிலே, நில்—(நீ அடங்கி) நில். [அரசனுடைய கட்டளைக்கு அமைந்து நட என்பது கருத்து.]

44 சான்றோ ரினத்திரு.

சான்றோர் — அறிவினாலே நிறைந்தவர்களு

டைய, இனத்து—கூட்டத்திலே, இரு—(நீ எந்
நாளும் சேர்ந்து) இரு.

45 சித்திரம் பேசேல்.

சித்திரம்—மெய்ப்போலத் தோன்றும் பொய்
மொழிகளை, பேசேல்—நீ பேசாதே.

46 சீர்மை மறவேல்.

சீர்மை—புகழுக்கு ஏதுவாகிய குணத்தை,
மறவேல்—நீ மறந்துவிடாதே.

47 சுளிக்கச் சொல்லேல்.

சுளிக்க—(கேட்பவர்) கோபிக்கும்படியாக,
சொல்லேல்—(நீ ஒன்றையும்) பேசாதே.

48 சூது விரும்பேல்.

சூது—சூதாடலை, விரும்பேல்—(நீ ஒருபோதும்)
விரும்பாதே.

49 செய்வன திருந்தச் செய்.

செய்வன—செய்யுங்காரியங்களை, திருந்த—
செவ்வையாக, செய்—நீ செய்.

50 சேரிட மறிந்துசேர்.

சேர்இடம்—அடையத்தகும் (நன்மையாகிய)
இடத்தை, அறிந்து—தெரிந்து, சேர்—நீ அடை.

51 சையெனத் திரியேல்.

சை என—(பெரியோர் உன்னைச்) சீ என்று அருவருக்கும்படி, திரியேல்—(நீ துட்டனாய்த்) திரியாதே.

52 சொற்சோர்வு படேல்.

சொல்—(நீ பிறரோடு பேசும்) சொற்களிலே, சோர்வு படேல்—மறதிபடப் பேசாதே. [சொல்லவேண்டுவதை மறவாமற் சொல் என்பது கருத்து.]

53 சோம்பித் திரியேல்.

சோம்பி—(நீ செய்யவேண்டும் முயற்சியைச் செய்யாமல்) சோம்பல்கொண்டு, திரியேல்—(வீணாகத்) திரியாதே.

54 தக்கோ னெனத்திரி.

தக்கோன் என — (உன்னைப் பெரியோர்கள்) யோக்கியன் என்று புகழும்படி, திரி—நீ திரி.

55 தானமது விரும்பு.

தானமது — (சற்பாத்திரங்களிலே) தானம் செய்தலை, விரும்பு — நீ விரும்பு.

56 திருமாலுக் கடிமைசெய்.

திருமாலுக்கு—விஷ்ணுவுக்கு, அடிமைசெய்—
நீ தொண்டு பண்ணு.

57 தீவினை யகற்று.

தீவினை — பாவச்செயல்களை, அகற்று, — (நீ
செய்யாமல்) நீக்கு.

58 துன்பத்திற் கிடங்கொடேல்.

துன்பத்திற்கு — (தொழில் செய்யும்போது
முயற்சியினாலே வரும் சரீரப் பிரயாசத்தால்
ஆகிய) துன்பத்துக்கு, இடம் கொடேல்—(நீ
சிறிதாயினும்) இடங்கொடாதே. [அத்துன்
பத்தை இன்பமென்று கொண்டு முயற்சியை
விடாது செய் என்பது கருத்து.]

59 தூக்கி வினைசெய்.

தூக்கி—(முடிக்கும் உபாயத்தை) ஆராய்ந்து,
வினை—ஒரு தொழிலை, செய்—(நீ அதன்பின்பு)
செய்.

60 தெய்வ மிகழேல்.

தெய்வம்—கடவுளை, இகழேல் — (நீ மறந்தா
யினும்) இகழாதே.

61 தேசத்தோ டொத்துவாழ்.

தேசத்தோடு—(நீ வசிக்கும்) தேசத்திலுள்ள
வார்களுடனே, ஒத்து—(பகையில்லாமல்) ஒத்து,
வாழ்—வாழு.

62 தையல்சொற் கேளேல்.

தையல் — (உன்) மனைவியுடைய, சொல் —
சொல்லை, கேளேல் — நீ கேட்டு நடவாதே.

63 தொன்மை மறவேல்.

தொன்மை—பழமையாகிய சிநேகத்தை, மற
வேல்—நீ மறந்துவிடாதே.

64 தோற்பன தொடரேல்.

தோற்பன—தோல்வியடையக் கூடிய வழக்
குக்களிலே, தொடரேல்—நீ சம்பந்தப்படாதே.

65 நன்மை கடைப்பிடி.

நன்மை — புண்ணியத்தையே, கடைப்பிடி—
நீ (விடாமல்) உறுதியாகப் பிடி.

66 நாடொப் பனசெய்.

நாடு—உன் நாட்டில் உள்ளோர் பலரும், ஒப்

பன—ஒத்துக்கொள்ளத்தக்க நல்லகாரியங்களை,
செய் — நீ செய்.

67 நிலையிற் பிரியேல்.

நிலையில்—(நீ நிற்கின்ற உயர்ந்த) நிலையிலே
நின்று, பிரியேல்—(ஒருபோதும்) நீங்காதே.

68 நீர்வினை யாடேல்.

நீர்—(ஆழம் உள்ள)நீரிலே, வினையாடேல்—
(நீ நீந்தி) வினையாடாதே.

69 நுண்மை நுகரேல்.

நுண்மை—(நோயைத் தருகிற) சிற்றுண்டி
களை, நுகரேல்—நீ உண்ணாதே.

70 நூல்பல கல்.

நூல் பல—(அறிவை வளர்க்கிற) நூல்கள்
பலவற்றையும், கல்—நீ கற்றுக்கொள்.

71 நெற்பயிர் வினை.

நெற்பயிர் — நெல்லுப்பயிரை, வினை — (நீ
வேண்டிய முயற்சிசெய்து) வினைவி.

72 நேர்பட வொழுகு.

நேர்பட—(உன் ஒழுக்கம் கோணமல்) செவ்
வைப்பட, ஒழுகு—நீ நட.

73 நைவினை நணுகேல்.

நை—(பிறர்) கெடத்தக்க, வினை—தீவினைகளை, நணுகேல்—(நீ ஒருபோதும்) சாராதே.

74 நொய்ய வுரையேல்.

நொய்ய—(பயன் இல்லாத) அற்ப வார்த்தைகளை, உரையேல்—(ஒருபோதும்) சொல்லாதே.

75 நோய்க் கிடங்கொடேல்.

நோய்க்கு—வியாதிகளுக்கு, இடங்கொடேல்—(அவபத்தியம் முதலானவைகளைச் செய்து) இடங்கொடாதே.

76 பழிப்பன பகரேல்.

பழிப்பன—(அறிவுடையவர்களாலே) பழிக்கப்படுவனவாகிய இழிசொற்களை, பகரேல்—நீ பேசாதே.

இழிசொற்களாவன: பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல் என்கிற நான்குமாம்.

77 பாம்பொடு பழுகேல்.

பாம்பொடு — (பால் கொடுத்தவருக்கும் விஷத்தைக் கொடுக்கிற) பாம்பைப் போல்ப

பின்வரும் புத்தகங்கள் பெறவிரும்புவோர் ஒரு, புத்தகத்துக்கு மில்க்வைற் சோப் மேலுறை 10-வீதம் அணுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

- விநாயகர் வரலாறும், விநாயகர் அகவலும், விநாயகர் கவசமும்,
- விபூதி — உருத்திராக்க — பஞ்சாக்கர மகிமை.
- சிவாலய தரிசனவிதி, சைவசமயம், சிவவிரதங்கள்.
- நவராத்திரி வரலாறும் தோத்திரப் பாடல்களும்.
- திருவெம்பாவையும் திருப்பள்ளியெழுச்சியும்.
- நாவலர் நீதி வாக்கியங்கள்.
- கந்த விரதமும் துதிப் பாடல்களும்.
- சிவபுராணம் — உரையுடன்.
- யோகக் கலை.
- கடவுட் பக்தி வழிபாடு பிரார்த்தனைகளின் மகத்துவமும் அவசியத் தன்மையும்.
- திருக்கேதீச்சர வரலாறும் தேவாரப் பதிகங்களும்.
- பிரார்த்தனைத் தோத்திரங்கள், தேவாரம்-கோளறு பதிகம்
- திருச்செந்தூர்க் கந்தர் கலிவெண்டா.
- பஞ்சபுராண திரட்டும், பஞ்சாட்சரத் திருப்பதிகங்களும்.
- நித்திய கரும விதியும் சைவ அருட்டான் விதியும்.
- சுவாமி சிவானந்தரின் சீரிய போதனைகள்.
- GOOD ADVICE.
- முருகன் வரலாறு.

மில்க்வைற் சோப் தொழிற்சாலை

த. பெ. எண். 77

யாழ்ப்பாணம்.

சாந்தி அச்சகம், நாச்சிமார்க்கோவிலடி, யாழ்ப்பாணம்.